

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 59.

Fjerde Session.

21de Møde.

Mandagen d. 15. November.

(Fortf.)

Ordføreren (fortsat): Idet jeg for Eiden forbigaaer § 3, er der endnu et Punkt, som paa en vis Maade kan siges at være en Afvigelse fra Loven af 26de Januar d. A. Udvalgets Flerhed har nemlig formeent, at den Bestemmelse: „De, der i Aarets Løb ikke anvendes, blive at behandle overeensstemmende med Værnepligtslovens § 24“, ikke skal gjenoptages. Det er vel ikke nogen i og for sig afvigende Bestemmelse, forsaavidt som det, naar denne Bestemmelse udelades af Loven, dog dermed ikke er afgjort, at de, der ikke blive indkaldte, skulle behandles anderledes end efter Værnepligtslovens § 24. Da jeg igrønt i dette Punkt ikke har kunnet slutte mig til Udvalgets Flerhed, men har stillet et Minoritetsvotum, vil jeg vel ikke paa nogen fyldestgjørende Maade kunne gjøre Rede for de Motiver, som nærmest have foranlediget Udvalgets Flerhed til ikke at gjenoptage denne Bestemmelse; men jeg troer dog at kunne bemærke saameget, at, medens denne Bestemmelse fra een Side er anset som stridende mod den bestaaende Lovgivning, og at den af den Grund ikke burde optages, saa er den fra en anden Side anset for at være en saa ligefrem Følge af den bestaaende Lovgivning, at det ikke var fornødent at optage den. For mig har den Meningsforskjellighed om, hvoreledes Lovgivningen bør udtydes, været en afgjørende Grund til at stemme for, at der desangaaende i Loven skal findes en udtrykkelig Forskrift, og det er derfor, jeg har tilladt mig at stille mit Minoritetsvotum, som i alle Maader er ligelydende med den sidste Passus i § 1 af Loven af 26de Januar d. A. Den høitagtede Justitsminister har forøvrigt stillet et Ændringsforslag til

dette Punkt, som lyder saaledes: „De, der ikke ere anvendte, inden Rekrutterne for Aaret 1854 ere vaabenøvede, blive at behandle overeensstemmende med Værnepligtslovens § 24“. Dette er ikke væsentligt forskjelligt fra, hvad jeg egentlig tilsigter; for mig har det været Hovedsagen, at det tydeligt tilkjendegives, at de Individier, hvorum der her var Spørgsmaal, og som efter min Formening, ifølge Værnepligtsloven, have et uafviseligt Krav paa ved næste Session at blive ansatte som Forstærkningsmand, skulle have dem denne Ret tilstiftet; og, da jeg finder denne Tanke ligesaa godt udtrykt ved den høitagtede Justitsministers Ændringsforslag som ved mit, skal jeg gjerne tiltræde det og saaledes frasalde mit Minoritetsvotum.

Det er, hvad jeg har at bemærke med Hensyn til § 1.

Formanden: Førend Forhandlingerne gaae videre, skal jeg tillade mig at spørge, om Nogen vil optage det af Mindretallet stillede, men nu frasaldne Forslag? (Ophold). Det er saaledes bortfaldet.

Justitsministeren: Det første Spørgsmaal, som opstaaer i denne Sag, er, om man, ligesom i de foregaaende Aar, skal udskrive til Armeen alle de Værnepligtige, som i denne Session staae for Udskrivning, eller om man kun skal udskrive Saamange, som ville være at udskrive efter Armeepleanen af 28de April 1842. — Regjeringen har troet at burde holde sig til det Sidste, fordi den troer, at den gjeldende Armeeplean bør anvendes, saalange den endnu bestaaer. Her er Tale om en Bevilling af Mandskab, og fra Administrationens Side synes der ikke at kunne være Noget imod, at der bevilges mere, end man begjærer; men, idet jeg henstiller Afgjørelsen af det anførte Spørgsmaal til de Herreris Overveielse, skal jeg blot gjøre opmærksom paa, at